

Izhaja
vsak mesec enkrat.

—
Uredništvo in uprav-
ništvo je v Šelenbur-
govi ulici 5/1.

MOJ DOM

Oglase se računa po
posebnem ceniku.

Tiska tiskarna Makso
Hrovatin v Ljubljani.

Odgovorni urednik:
Ivan Petkovšek.

Glasilo Pokrajinske zveze društev hišnih posestnikov za Slovenijo v Ljubljani.

Štev. 2.

Ljubljana, 20. februarja 1922.

Leto II.

Naši protestni shodi.

(Nadaljevanje.)

Velik protestni shod hišnih posestnikov iz Ljubljane in ostale Slovenije je bil, kakor smo že poročali sklican na nedeljo, dne 11. decembra 1921 v veliki dvorani hotela »Union« v Ljubljani.

Protestni shod je otvoril ob 10. uri dopoldne predsednik g. Ivan Frelj, pozdravil zborovalce in zborovalke ter se zahvalil za tako mnogobrojno udeležbo, da je bila dvorana kakor tudi galerija popolnoma polna hišnih posestnikov in zlasti tudi posestnic. Prav posebno pa je pozdravil gosp. dr. Jova Stojanovića, podpredsednika društva hišnih posestnikov v Beogradu. Izrekel mu iskreno zahvalo, da se ni zbal truda ter se podal na tako dolgo pot, da s tem dokaže solidarnost, boriti se skupno z nami za odpravo neštetihih krivic, ki se nam gode. Iz njegovih izvajanj se bodo zborovalci prepričali, da jim je treba iskati zavetja pri bratih Srbih, in če bomo skupno nastopali, bomo gotovo dosegli svoje pravice. Društva hišnih posestnikov iz Hrvatske je zastopal g. predsednik Modrušan iz Karlovca. Obema tujima gostoma so zborovalci napravili največje ovacije. Nadalje je predsednik pozdravil navzoče zastopnike iz Maribora, Studenca, Celja, Kranja, Jesenic, Trbovelj itd. S svojo obilno udeležbo ste pokazali, da se zavedate potrebe skupne organizacije, skupnega dela, po drugi strani pa, da ne odobravate današnjega položaja, temveč, da hočete, da se razmere spremenijo. Iz mojih izvajanj bodele spredvideli, da je potrebno skupno delo, da si zopet priborimo naše pravice. Spoznali bodele, da uredbe niso dobre, da so se poslabšale ter se nam hoče marsikaj vzeti, kar smo že imeli. Z zadnjim protestom smo dosegli, da smo z novo uredbo v materijalnem oziru na boljšem, v pravnem oziru pa je uredba veliko slabša kot so bile prejšnje, posebno kot bivša avstrijska stanovanjska uredba. Ko je začel zakonodajni odbor sedanjo naredbo preraštevati, zaznali smo, da jo hočejo poslabšati. — Nam se je očitala demagogija. — S to uredbo hočejo zaščititi ekonomsko slabeje na račun hišnih posestnikov. Omenim, da je to največja demagogija, ki se jo morem misliti.

Dalje je zakonodajni odbor določil, da se za povišanje vzame kot podlago stanarina iz l. 1914 v kronah. Po tem bi mi prečani veliko manj dobili, kar so bratje Srbi odločno odklonili, da pokažejo solidarnost in pa potrebo enotne uredbe za

celo državo. — Zakonodajni odbor ima samo pravico sedanjo uredbo odobriti, ne pa neko novo uredbo napraviti.

Ko smo zvedeli za vse te okolnosti, sklicali smo zastopnike cele države na posvetovanje v Beograd in se posvetovali, kaj nam je ukreniti. Zahtevali smo popolno prostost po 1. majniku 1922. Potem smo se podali k ministru za socijalno politiko g. dr. Kukovecu po deputaciji, ki jo je vodil bivši minister Savčić. Pojasnili smo mu nevzdržne razmere, ki vladajo danes med nami in najemniki. Zahtevali smo prostost za vse stavbe in posebno za lokale; dokler se to ne zgodi pa, da gospodar lahko tudi za sebe oziroma za svoje otroke stanovanje dobi v svoji hiši. Davke in doklade je na najemnike primerno razdeliti.

Gospod minister je uredbo drugače tolmačil, kakor delajo oblasti. Če bode bogat stanoval zastonj, kakor sedaj, potem ne bo nihče zidal. Če se sedaj hoče komu, ki ima 6 sob, stanarina zvišati, trdi, da ne more plačati, da mu njegovi mali dohodki tega ne dopuščajo, hoče pa vseeno imeti 6 sob in ne misli, da bi se moral omejiti na 2 ali tri sobe. — Pri g. ministru smo razpravljali o vseh točkah naših zahtev. Zakonodajni odbor, ozir. odsek, ki ima vprašanje uredbe rešiti, je napravil razne kombinacije. Uredba, katero je izdelal minister, oziroma njegov referent, obstoji iz 2 delov. Prvi zadeva zidanje novih hiš. Je to slaba ideja, ki je iz Slovenije zašla v Beograd, da bi se stanovanjska beda odpravila na ta način, da bi prispevali vsi najemniki, pa naj si bodo kjerkoli na deželi. Gospod minister je odločno trdil, da tega ni v uredbi, ko smo jo pa v roke dobili, smo videli, da bi tudi gospodar prispeval k zidanju. Zato, ker bi od najemnikov za državo pobirali, pa se nam je obljubila 2 % provizije. To točko so Srbi energično odklonili. — Stanovanjsko bedo so zakrivili drugi faktorji, nam se pa hoče naprtiti, da jo odstranjujemo. Zakrivila jo je vlada in tisti, ki niso hoteli imeti smisla za naše predloge. Naj bi bili naselili urade v barake in druge prostore, privatne hiše pa pustili za stranke. Z denarjem, s katerim danes stanarino za urade plačujejo, bi bili že lahko napravili barake in stanovanjsko bedo omilili. Mesto, da bi vlada pospeševala industrijo in obrt, je šla tako daleč, da je stare hiše kupovala.

Kako se stanovanjsko vprašanje nesmiselno rešuje, so dokaz temeljiti članki »Slov. Naroda«, katerih ni pisal kak hišni posestnik, ampak državni uradnik, ki ima

že dolgo časa dela z uredbami. Le-ta je celo predlagal, naj se stanarine 20 krat povišajo, za drž. uradnike naj se pa iz davkov, ki se bodo iz tega dobili, preskrbijo stanovanja. Pameten nasvet.

Naj omenim še neki članek enega tukajšnjih dnevnikov od včeraj, katerega tudi ne pripisujem dotičnemu uredniku, ampak samo dopisniku. List trdi, da si vlada ne zna pomagati, da nam je preveč dala, sedaj bi nam pa rada reducirala in da se je takrat greh naredil, ko je minister dr. Kukovec dovolil 3 kratno oziroma 4 kratno povišanje. Dotični dopisnik gre še dalje in pravi, da hišni posestniki preširoko sedijo. Tako naivno in nesmiselno ta članek! — Ko je zakonodajni odbor reševal stanovanjsko uredbo, začeli so barantati, koliko časa bo stanovanjska uredba še obstajala. Po novem načrtu bi bili izgubili lokale, ki so sedaj prosti, izgubili bi bili 6 kratno povišanje, dobili pa samo to, da sme gospodar odpovedati, če za sebe rabi, dobi pa stanovanje šele takrat, kadar najemniku preskrbi drugo stanovanje. (Medklici in smeh.) Po sedanji naredbi je popolnoma nemogoče, da bi gospodar prišel do svojega stanovanja.

Jako trda točka je podlaga, da mora trgovec imeti dovoljenje od leta 1914. Našel se je sodnik, ki je trdil, da mora biti pri odpovedi tudi trgovina vže od l. 1914. Po tem bodo ostali le osiveli trgovci, naraščaja pa ne bo nobenega. Sedaj je bilo v uredbi, da gre prednost do stanovanja onim, ki so v državnem interesu. Tukaj je stanovanjska uredba smatrala lahko tudi koga drugega za državni interes, ne samo državnega uradnika. V novi uredbi je pa izrecno določeno, samo drž. uradniki. Ne morem si misliti, kako, da vsi drugi molče, trgovci, obrtniki in vsi privatni nastavljenici, samo mi se moramo pehati za druge. Šele takrat, kadar koga zaboli, zakriči. Pred dnevi se je hotelo deložirati tajnika trg. zbornice, ker to ni tako važen faktor, kakor neki drugi, ki je drž. uradnik, ki se je šele pred kratkim poročil. Na vse strani smo intervenirali in posredovali, da se moža ni v sredi zime na cesto dalo. Torej vidite, kam peljejo take uredbe.

Slaba je uredba tudi za to, ker ni jasno, kedaj ima gospodar pravico dobiti stanovanje v lastni hiši. Posvetoval sem se z več juristi, pa nobeden ne ve tolmačiti, kaj se pravi to, dobiti stanovanje za pravne naslednike. Naredbe naj bodo za vse jasne in praktične, ne pa samo zato, da se ljudi bega in nejasnosti dela.

Po avstrijski naredbi je hišni gospodar saj nekaj pravic imel. Stranka se je imela ozirati na hišni red, — in če se je hišni red kršil, je imel hišni posestnik pravico do odpovedi. Sodišče pa tega ni vpoštevalo, in če je po nemarnosti najemnika voda kar iz drugega nadstropja tekla, pri g. sodniku je zmagal najemnik, hišni gospodar pa propadel. Pa tudi to je v novi naredbi odpadlo in pravi, da je le takrat pravica do odpovedi, ako se kvarijo posamezni deli, torej, če se že hiša ruši.

V zakonodajnem odboru se je izdelal načrt, naj bi uredba veljala do konca leta 1924, potem pa bi dobili pravico do razpolaganja naših hiš. Demokratski klub je to zavrnil in predlagal popolnoma nov načrt in sicer tako, da ostanejo vse sedanje razmere do 1. januarja 1925, za l. 1925 in 1926 pa se zaščitijo še uradniki in vsi tisti, kateri imajo stalne plače. To se prav, za vseh 6 let bi ostalo pri starem. Če se to zgodi, potem je konec naše lastnine, potem se začne socializacija našega premoženja. Kam pa to državo pripelje. To je začetek komunizma.

Jaz upam, da ste me v tem oziru razumeli, da je vsem jasno, da smo popolnoma opravičeno ogorčeni in da se borimo samo zato, da pridemo do takih razmer, da bomo lahko živeli v svojih domovih.

Telegrafirali smo na g. ministra dr. Kukovca in ga prosili, naj se uredba ne podaljša. Imeli smo sestanek s Hrvati v Zagrebu in smo na vse merodajne faktorje poslali potrebne resolucije. Radikalni klub smo prosili nadaljne zaščite. Pri g. ministru za socialno politiko je bila v tej zadevi enketa. Navzoča sta bila v tej zadevi predsednik Savčić iz Beograda in Čačković iz Zagreba. Jaz sem bil tudi povabljen, pa sem dobil brzojavko en dan pozneje, kot se je enketa vršila. Pri tej enketi so zastopniki hišnih posestnikov tako energično nastopili, zlasti predsednik Savčić, da mu je gospod minister besedo vzel — Opozoril je g. ministra, kake obupne razmere so nastale in da je nujno potrebno njih ublaženje. Povdarjal je, da hišni posestniki nismo nikoli za to, da bi se stranke na cesto dajale in naj se dotični, kdor se noče hišnega reda držati, v določenem roku preseli drugam. Gospod Savčić je opozoril g. ministra na razne tragične slučaje, ki so se dogodili v stanovanjskem vprašanju in tudi na onega v Ljubljani. Mož, ki je bil eden najboljših, kar sem jih poznal, taka blaga duša, je postal žrtev teh razmer. Ko mu je hišni gospodar hotel stanarino le trikratno povisati, ga je to tako razburilo, da je raztrgal pismo. Hišni posestnik ni hotel biti morda oblasten, lepo prijateljsko pismo mu je pisal, naj vpošteva razmere, gostilničar pa se je v svojem sovraštvu do njega izpozabil tako daleč, da ga je počakal v veži in ga na mestu zabodel. Na predsednikov poziv zborovalci v znak žalosti vstanejo.

Torej sedaj smo sklicali protestni shod, da solidarično dokažemo, da z našim položajem nismo zadovoljni in zahtevamo zboljšanja razmer.

(Dalje prih.)

Popis stanovanj in poslovnih prostorov v Ljubljani.

Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani je proti popisu stanovanj in poslovnih prostorov v Ljubljani vložilo na gosp. ministra Ivana Hribarja, pokrajinskega namestnika, sledeči ugovor:

Mestni magistrat kot stanovanjska oblast I. stopnje, je sklicujoč se na § 16 pravilnika k veljavni stanovanjski uredbi Ur. l. št. 202, odredil popis vseh stanovanj in poslovnih prostorov ter vsega prebivalstva v Ljubljani. V tem oklicu pa je mestni magistrat izrecno določil, da je za sestavo popisa stanovanja kakor tudi hišne pole odgovoren hišni gospodar in brez vsakega povoda hišnim posestnikom preti, da jih bo po § 30 stanovanjske uredbe kaznoval do 50.000 K globe ali pa celo zapora do 6 mesecev, če bi pri teh popisih nastala kaka napačna napoved.

Ker se čutimo hišni posestniki s to odredbo mestnega magistrata kot stanovanjske oblasti proti uredbi in popolnoma krivično v naših pravicah prizadeti, obračamo se na g. ministra in pokrajinskega namestnika s prošnjo, da blagovoli navedeni sklep mestnega magistrata kot nepostaven razveljaviti, odnosno vsaj odrediti, da ne bodo hišni posestniki odgovarjali za krivice, ki jih drugi napravijo. To svojo prošnjo utemeljujemo s sledečimi razlogi:

1. Z zadnjimi stanovanjskimi uredbami vzela se je hišnim posestnikom prav vsaka pravica razpolagati s svojo lastnino, ker vsa prosta stanovanja oddaja samo stanovanjska oblast; hišnega gospodarja se v tem oziru niti ne vpraša, ali je s stranko zadovoljen ali ne, in če navede posestnik še tako tehtne vzroke proti vselitvi določene mu stranke, se na to popolnoma nič ne ozira. Do zadnje stanovanjske uredbe pa smo imeli hišni posestniki vsaj pravico, da smo dobili na izbiro 3 najemnike, od katerih je potem hišni posestnik po lastni volji enemu stanovanje oddal. S tem je bila lastninska pravica hišnega gospodarja vsaj navidezno varovana. Ker nam je sedaj to odvzeto, ne moremo biti odgovorni, katere stranke so v stanovanju naseljene, koliko da imajo oseb, ker po sedaj veljavnih policijskih predpisih nima gospodar najemnika policijskemu ravnateljstvu javiti, temveč mora to stranka storiti sama. Gospodar pri sedanjih žalostnih razmerah nima niti pravice, da bi nadzoroval, koliko oseb stanuje v stanovanju, posebno ne more vedeti, kedo v stanovanju prenočuje, sedaj pa pride naenkrat mestni magistrat z zahtevo, da naj bo hišni gospodar za to osebno odgovoren in to celo pod kaznijo. Pripetilo se je že nešteto slučajev, ko je hišni gospodar od najemnika zahteval pregled stanovanja ali nastopil proti temu, da neupravičeno kedo v stanovanju prebiva, da je bil hišni gospodar najodločneje zavržen v tem pogledu, da to hišnega gospodarja popolnoma nič ne briga, dasiravno je to po hišnem redu izrecno predpisano.

2. Kakor naj se blagovoli g. minister iz vzorcev hišne pole in popisa stanovanja prepričati, so ti vzorci odnosno tiskovine

tako komplicirane in nejasne, da jih bodo morebiti pravilno izgotoviti gospodje pravniki, nikakor se pa to ne more zahtevati od priprostih hišnih posestnikov, med katerimi je veliko število vdov. V popisu se zahteva toliko vprašanj, da bo pregled popolnoma nemogoč in nejasen. V popisu se tudi zahteva, da mora hišni gospodar kakor tudi najemnik navesti čisto najemnino, kar je zelo težavno, ker večina najemnin se v Ljubljani plačuje skupno, ne da bi se detajliralo, koliko odpade na vodarino, gostaščino, kanalsko pristojbino in druge odbitke. Hišni posestnik ne ve, koliko naj odračuni za izpraznitev greznic, ometanje dimnikov, razsvetljavo stopnjic in se torej zahteva od hišnega gospodarja nekaj popolnoma nemogočega in to tudi ni stvar mestnega magistrata, da bi vmes posegal v onih slučajih, v katerih ni nobenega prepira glede letne najemnine. Po razglasu mestnega magistrata naj sedaj hišni gospodar na vse strani računi, koliko znaša čista najemnina in končno dobi svoto, ki je nihče ne rabi in za kar se tudi nima nobeden interesirati.

3. Mestni magistrat se v svojem razglasu sklicuje na § 16 pravilnika k stanovanjski uredbi, ki pa je šel s svojo pravico gotovo veliko predaleč, ker ta točka izrecno predpisuje, da smejo stanovanjska oblastva od udeležencev zahtevati potrebna pojasnila glede stanovanj in drugih prostorov in le če bi se ta pojasnila ne podala v zahtevanem roku, sme stanovanjsko oblastvo odrediti in izvršiti pregled stanovanja in drugih prostorov po svojih organih, medtem, ko je mestni stanovanjski urad preko svojega delokroga odredil, da se bodo vsa stanovanja in prostori po predložitvi popisnih pol pregledali po oblastvenih organih. Ker mestni magistrat pravice do pregleda nima in je to protipostavno in nepravilno, prosimo gospoda ministra, da se ta določba vsekakor razveljavi. Tak pregled stanovanj je pa tudi nedopusten, ker čl. 11 vidovdanske ustave izrecno in zakonito predpisuje, da je stanovanje vsakomur nepristopno in da se ima to zgoditi samo v tem slučaju, če bi kdo zakrivil kako nepošteno dejanje in še takrat se ima pregled vršiti samo v navzočnosti pristojnih organov. Ker pa je splošen pregled po ustavi nedopusten, je že radi tega treba razglas mestnega magistrata kot stanovanjske oblasti I. stopnje razveljaviti. Popolnoma smo prepričani, da nam naše prošnje ni treba obširneje utemeljevati, in da je že iz navedenih razlogov popolnoma jasno razvidno, da je postopanje mestnega magistrata nepravilno in nepostavno, radi česar prosimo gospoda ministra, da blagovoli nemugoma odredbo mestnega magistrata razveljaviti. Če bi pa g. kraljevi namestnik uvidel potrebo, da se stanovanja v Ljubljani popišejo, naj blagovoli izdati odredbo, da se ima to vršiti samo direktno po strankah brez sodelovanja in odgovornosti hišnih posestnikov.

Usojamo si pa še poročati, da so se stanovanja po bivšem drž. stanovanjskem uradu pregledovala in popisovala vže skoro cela 3 leta, da bi ti popisi in pregledi morali že zadostovati stanovanjski oblasti,

da bi se prepričala, da so ljubljanska stanovanja vsa zadosti zasedena in to gotovo po upravičenih osebah. Z odredbo mestnega magistrata pa bodo narasli samo nepotrebni stroški, doseglo pa se ne bo ničesar

Iz naših organizacij.

Seja delegatov Pokrajinske zveze društev hišnih posestnikov za Slovenijo v Ljubljani, dne 11. decembra 1921 popoldne ob 3. uri v hotelu »Union«. Navzoči iz Ljubljane: Iv. Frelj, predsednik; I. Kregar, Urbanič, Korsika, Petkovšek, Stare, Stenović, Gjud, odborniki; iz Beograda: dr. Ivo Stojanović, podpredsednik društva kučevlasnikov; iz Karlovca za hrvatsko društvo: Modrušan Gustav, predsednik; iz Maribora: I. Murko, podpredsednik, Josip Roškar, odbornik, Alojz Glavnik; iz Celja: Kranjc Zdravko; iz Kranja: dekan Anton Kobler, dr. Šembrov, Ivan Potočnik; iz Jesenic: I. Brtončelj, podpredsednik; iz Trbovelj: Franc Trnovec. — Predsednik Ivan Frelj otvori sejo ter pozdravi g. dr. Stojanovića iz Beograda, kateremu se moramo veliko zahvaliti za lepi uspeh današnjega shoda. Če bi bili zborovali sami, bi bili naši zastopniki dobili čisto drug utis, tako je pa vladalo lepo soglasje in nobeden ne bo mogel reči, da smo uganjali demagogijo. Dalje pozdravlja predsednika Modrušana iz Karlovca ter vse ostale navzoče. — Dr. Stojanović razpravlja, kedaj zadobi uredba moč zakona, t. j., kadar je skupščina kot zakon odobri. Tedaj pa se ne bo moglo več reči, da se je ne prizna, pač pa se bo povedalo, da se bodo kaznovale stranke, ki so spravile to uredbu do uzakonitve. Dalje se opisuje žalostne politične razmere v državi in ostro kritizira posamezne stranke (partije).

Gustav Modrušan je mnenja, da se v skupščini ne bo dobilo poslancev, ki bi to uredbu kot zakon odobrili. Predsednik Iv. Frelj izvaja, da zakonodajni odbor nima pravice napraviti nove uredbe, temveč sme samo ali sedanjo uredbu sprejeti ali zavrniti, ne pa napraviti novo za 4 leta. Dr. Stojanović: »Zakonodajni odbor nikakor nima pravice, da podaljša uredbu, kakor jaz kot advokat ne smem razširiti sam ob sebi pooblastila, ki mi ga je dal klient. Toda poslanci hočejo najemnike volilce pridobiti zase. Mi pa bomo izvajali konsekvence in dokazali, da smo sposobni upravljati sami svojo imovino. Minister dr. Kukovec nam je obljubil, da hoče biti pravičen; to je dobro, kar nam je obljubil in je tudi predlagal svojemu odboru, ali odbor je to odbil, minister tega ni branil in sprejel, kar je strankarski odbor zahteval. Vaš g. predsednik je videl, kako je v Beogradu, kake razmere vladajo tam. Nam je vseeno, kdo je minister, ni pa nam vseeno, kaj dela ta minister. Imamo 6 milijard stroškov drž. proračuna, a ne ene hiše niso zgradili za kako ministrstvo, nego zavzeli so privatne hiše, nas posestnike pa potirali vun!« — Predsednik Iv. Frelj: »Prav srčna hvala Vam, g. doktor, za Vaše besede. Vi drugi, ki se boste podali domov, boste marsikaj drugače sodili, kakor

dosedaj. Videli ste, da nam hočejo beogradski hišni posestniki pomagati in da se le iz strankarskih namenov dela na to, da se napravi razdor med nami Slovenci in Srbi. Povejte doma, da imamo pri Srbih prav veliko prijateljev in da bomo morali mi to vračati in se odzvati njih vabilom. Na to otvarja debato, kako bi našo organizacijo razširili v tistih krajih, kjer dosedaj še nimamo zastopnikov. Na shodih so zborovalci povsod jako navdušeni, samo manjka ljudi, ki bi se zavzeli za stvar. V nekaterih krajih ni nobenega, ki bi delo prevzel. Želel bi, da bi se porazgovorili, ali kaže organizacijo razširiti po deželi. To bi bilo gotovo dobro, ker Ljubljana je lepo organizirana, Maribor vse časti vreden, Jesenice so pa vzor, tam se zanimajo za vsako vprašanje. V par krajih drugod pa zopet ni zanimanja. Pomeniti se je treba tudi glede našega lista, kako bi ga urejevali naprej in nove naročnike pridobili. V soboto bomo imeli shod v Trbovljah, za katerega je jako veliko zanimanje. Tudi v Kamniku priredimo v kratkem shod. — Dekan Anton Kobler iz Kranja predlaga, da se organiziramo s pomočjo lista. Naj se za list povsod agitira. Prepričan je, da bomo le s pomočjo svojega lista kaj dosegli. Dobro bi bilo, da bi mi dobili tudi one liste, ki jih imajo Hrvati in Srbi. — G. Modrušan želi, naj bi se članki iz hrvatskih listov predstavili v slovenski list. Dr. Stojanović nasvetuje, naj se vse organizacije združijo v skupen savez za celo državo. Če se sedaj društvo v Beogradu javi v ministrstvu, pravi minister: »to zahtevate Vi! Kje je Zagreb, Ljubljana? Če se združimo, postanemo važen faktor in vlada ne bo mogla preko nas sklepati uredb. Treba je, da imamo svoje novine. Danes nas niti ene novine nočejo vzeti v zaščito, ker so vse strankarske. Naj bi imeli eden list za ves Savez. Predlaga list za celo državo. — Predsednik: »Marsikaj smo se naučili od dr. Stojanovića. Videli ste sedaj, kako delajo v Beogradu. Slabih neprilik ni kriv srbski narod, tega so krivi naši politiki. Vidi se, da je bil shod jako umesten in da smo dobili dobre zaveznike«. Dekan Kobler predlaga, da se odpošlje deputacijo v Beograd ter pravi: »Današnji shod je treba dobro izrabiti. Če ni mogoče deputacijo poslati v Beograd, bi pa po drugi strani nekaj storili. Proteste je poslati vsem političnim strankam«. Sprejeto. I. Novak zahteva, da bi se v naš list dajale tudi krivice, ki se gode posestnikom pri sodišču. Prinesel bi več podatkov o krivicah, ki so se hišnim posestnikom zgodile. Danes že vsi najemniki kričijo: »pojdi, pa sodnijsko odpovej«, ker vedo, da sodnik vselej posestnika obsodi.« — Predsednik predlaga, da se odločimo še glede plačevanja našega lista. Ali naj bi bil list obvezen za vsakega člana, ali le za tistega, ki bi ga naročil. Za letos je znašala naročnina 10 K. Po novem letu pa bodo stroški lista izdatno večji. Če sklenete, da dobi vsak član društva naš list, bi znašala naročnina odnosno članarina 20 K. V Ljubljani imamo čez 1000 članov, ki so vsi naročeni. — Dr. Šemrov soglašja s predlogom predsednika in je za to, da, kdor je član društva, je obenem že tudi naročnik

na list. Naročnina pa naj se zviša na 30 K, ker bodo tiskarski stroški po novem letu dosti večji in tudi papir veliko dražji. — Sprožila se je debata glede spremembe naslova lista, sklenilo pa se je, da ostane stari naslov. G. Modrušan ponavlja predlog g. dr. Stojanovića, da bi se za celo državo izdajal en list in vabi na zbor, ki se ima vršiti 18. t. m. v Karlovcu. — Sklene se, da bo znašala naročnina lista 20 K na leto, članarina za Zvezo pa posebej 10 K. Predsednik se zahvali za udeležbo in zaključuje sejo ob 6. uri.

Hišnim posestnikom v Ljubljani v pojasnilo. Deželna zadruga dimnikarjev za Slovenijo je v »Slov. Narodu« objavila hišnim posestnikom oklic, da bodo dimnikarski mojstri sami inkasirali pristojbine za snaženje kurilnih naprav vsake 3 mesece. Posamezni dimnikarski pomočniki pa hišnim gospodarjem napovedujejo, da bodo sedaj hišni posestniki morali dimnikarskim mojstrom razeht pristojbin za ometanje dimnikov, plačevati tudi pristojbine za snaženje štedilnikov za vse stranke v hiši in jih potem iztirjati od najemnikov. Ker je ta način plačevanja pristojbin za štedilnike popolnoma nepostaven in nepravilen in ga ni odobrila nobena pristojna oblast, v kar bi tudi jim ne bila upravičena, se hišni posestniki vsled odborovega sklepa vabijo, da vsi solidarno in najodločneje zavrnejo neopravičene in veliko previsoko leteče zahteve dimnikarskih mojstrov. Od teh po najemnikih plačanih pristojbin bi morali pa hišni posestniki plačati še hišni davek in doklade, s čemur bi se vse pristojbine povišale za 100%, kar bi nepotrebno obremenilo tudi stranke. Dalje se opozarja hišne posestnike, da naj plačajo za snaženje dimnikov tistemu dimnikarskemu mojstru, kateri je delo faktično izvrševal, in ne morebiti tistemu, kateremu je bil oddeljen dotični ometalni okraj. — Stvar dimnikarskih mojstrov pa je, da potem zadevo med seboj uredijo. Hišni posestniki se v tem oziru ne bojijo nobenih potov k sodišču in s tem naraslih stroškov, in je dotično svarilo v oklicu dimnikarske zadruge popolnoma neumestno in odveč. Ker je oddelek ministrstva za trgovino in obrt v Ljubljani vkljub ugovoru občinskega sveta ljubljanskega, društva hišnih posestnikov in vseh drugih merodajnih faktorjev razdelil mesto Ljubljano na 10 ometalnih okrajev, se je vložila skupna pritožba na ministrstvo za trgovino in obrt v Beograd, ki bo gotovo vpoštevalo tehtne vzroke skoro celega ljubljanskega prebivalstva, ne pa samo želje šestih ali sedmih dimnikarskih mojstrov. Nihče ne more hišnega posestnika v to postavno siliti, katerega dimnikarskega mojstra se hoče izbrati. Obrtni red velja za obrtnike, ne pa za hišne posestnike. Zahtevali bomo tudi revizijo v Sloveniji največjih pristojbin za dimnikarska dela in dimnikarski mojstri se bodejo morali končno sprijazniti z mislijo, da se njih zahteve zamorejo urediti samo sporazumno s hišnimi posestniki, kakor se to vrši v vseh drugih krajih, ne pa po par osebah preko naših glav in proti našim najupravičnejšim ugovorom.

Medić, Rakovec & Zankl,

prej:
A. Zankl
sinovi.

Tovarna kemičnih in rudninskih barv ter lakov.

Centrala: Ljubljana. D. z. o. z. Skladišče: Novisad.
Brzjavni: MERAKL LJUBLJANA. Telefon: 64.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barva za pode.

Priznana najboljša in zanesljiva kakovost: barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Federweiss), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarški klej, pleskarski, slikarski in mizarški čopiči, kakor tudi drugi v to stroko spadajoči predmeti.

»MERAKL«. Lak za pode. »MERAKL«. Linoleum lak za pode. »MERAKL«. Emajlni lak.
»MERAKL«. Brunoline.

Ceniki se začasno ne razpošiljajo

Schneider & Verovšek

trgovina z železnino

Ljubljana, Dunajska cesta 16

priporoča svojo veliko zalogo železa, cementa in orove za stavbe, peči, štedilnike in kuhinjsko opravo. Zmerne cene!

Najstarejša slovenska

pleskarska in ličarka delavnica za stavbe, pohištvo, auto vozove in za vsa v to stroko spadajoča dela se priporoča

Ivan Bricelj

pleskarski in ličarski mojster

LJUBLJANA

Dunajska cesta 16. Dalmatinova ulica 2.

Cene zmerne, fina in točna izvedba, za dobro blago jamstvo.

Stavbna družba d.d.

LJUBLJANA.

LEVSTIKOVA ULICA ŠTEV. 19.

Stavbno podjetje.

Tehnične pisarne za vse stavbne konstrukcije.

Tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbna dela in pohištvo.

Strojne opekarne v Kosezah in na Viču.

Kamnelom v Podpeči.

Dr. tehn. ing. MIROSLAV KASAL

oblastveno poverjeni stavbeni inženjer in mestni stavbenik.

Stavbeno podjetje in tehniška pisarna za visoke stavbe, arhitekturo, vodne, betonske in železobetonske zgradbe.

Ljubljana, Gradišče števil. 13.

Projektiranje, ter izvršitev vseh stavb po najkulantnejših pogojih.

Vodovodni inštalater, klepar in krovec.

Zaloga škrlic (strešnikov)

Teodor Korn

Ljubljana

Potljanska cesta števil. 8.

Trgovina

IV. BONAČ, Ljubljana

Šelenburgova ulica 5.

priporoča svojo veliko zalogo vseh pisarniških potrebščin.

Tiskovine vseh vrst se natisnejo v najkrajšem času.

Generalni zastop

vzajemne zavarovalne banke

„SLAVIJE“ v LJUBLJANI

sprejema zavarovanja proti požaru, vionu in zavarovanja na doživetje in smrt.

Rezervni fond: K 125.000.000.—
Letna vplačana premija K 55.000.000.—

Vsa pojasnila daje generalni zastop banke „Slavije“ v LJUBLJANI, Gosposka ulice št. 12, v lastni hiši.

Ljubljanska kreditna banka

Podružnice:

Split, Celovec, Trst, Sarajevo, Gorica, Celje, Maribor, Borovlje, Ptuj, Brežice.

LJUBLJANA - STRITARJEVA ULICA 2. Delniška glavnica se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle. K 50.000.000.

Prodaja srečk razredne loterije. Rezervni zakladi K 45.000.000.
Telefon števil. 261 in 413. Brzjavni naslov: „Banka“, Ljubljana.

SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 1.

Podružnica v Novem mestu.

Kapital K 20.000.000. — Rezerve okrog K 6.000.000.

Interesna skupnost s Hrvatsko eskomptno banko in Srbsko banko v Zagrebu. Izvršuje vse bančne transakcije najkulantnije.

Denarne vloge — Nakup in prodaja: efekto, deviz, valut — eskompt menic, terjatev, faktur — akreditivi — borza.